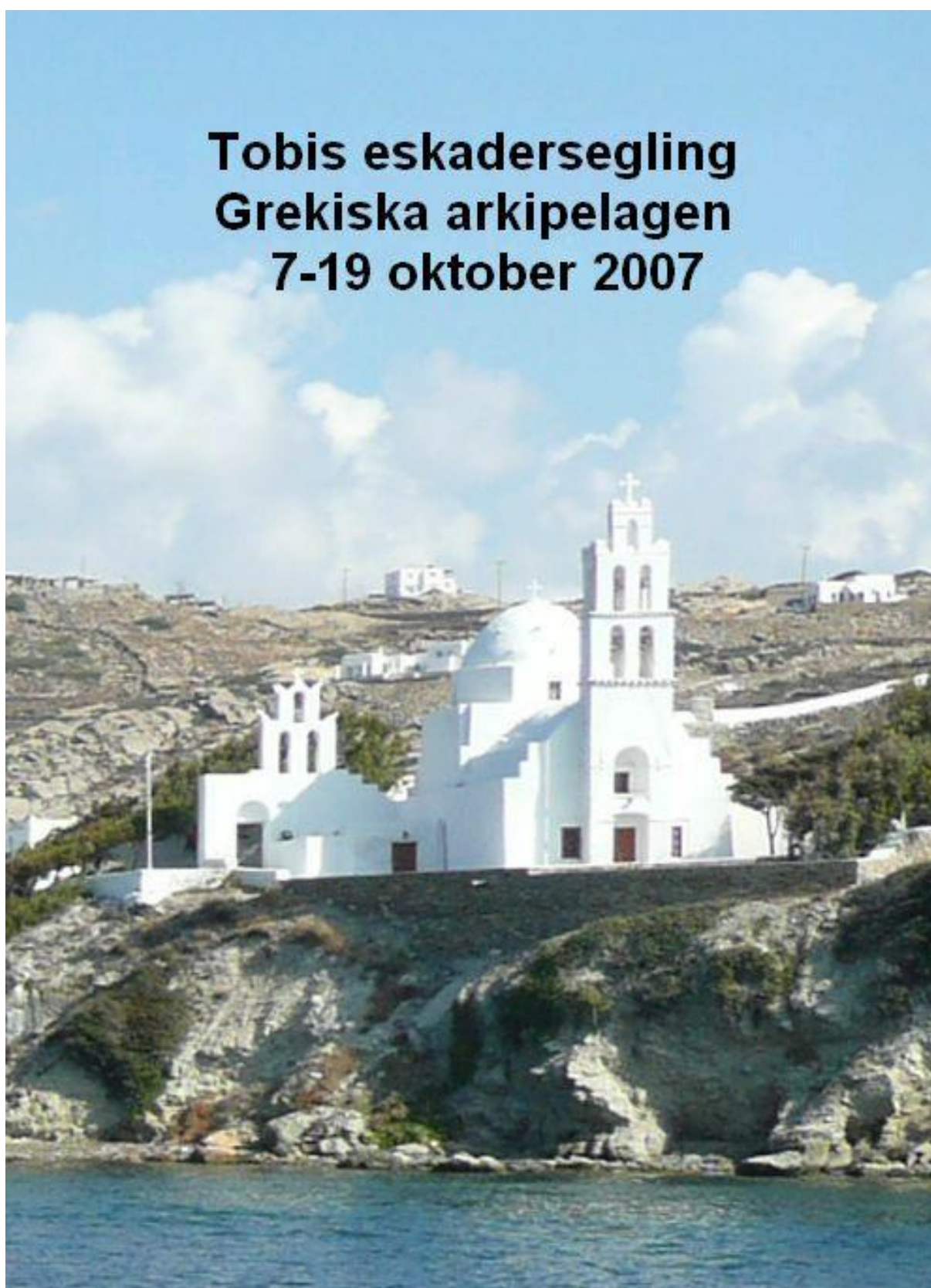

**Tobis eskadersegling
Grekiska arkipelagen
7-19 oktober 2007**

En karta över de grekiska öarna med vår seglingsrutt samt distans i nautiska mil (M).

4 st hyrbåtar:

Namn: Mayraux, No Regrets, Norbreez, TaiTai.

Bravaria44 med 85 kvm segelyta, som hanterades smidigt med Rullstor och Rullfock.

Dubbla styrrattar i aktern.
GPS-navigator.

Elektriskt ankarspel fram, eftersom man alltid lade till med aktern mot bryggan.
Landgångsbräda.
Gummibåt med åror.

Gasspis. Kylbox.

4 sovkabiner.
2 toaletter.

Grekland. Segling i Egeiska havet 6-19 oktober 2007.

Tjugo Tobis medlemmar samt fyra seglande gäster hyrde fyra Bavaria44 i Aten under två veckor i oktober för att fira att Eskaderklubben Tobis fyllde 10 år.

Lördag den 6 oktober.

Jag var med min bil i Göteborg, så jag flög från Landvetter till Aten. Helena var på tjänsteresa i Bryssel och flög därifrån till Aten. Vi samlades i Kalamaki hamnen utanför Aten. Där låg hundratal uthyrningsbåtar av betydande storlek. Det var ganska rörigt med nykomna besättningar, folk som servade båtarna samt bilar som kom och åkte på kajerna.

Efter incheckning hos den grekiska uthyrarfirmen Kiriacoulis tilldelades vi våra båtar. De var stora och rymliga, med 4 hytter som disponerades av 6 personer per båt. Konditionen på båtarna varierade. Eskaderledare var vår äldsta deltagare Olle Naglo (f. 1928).

På båten "TaiTai" gav kapten Ole främre kabinen till Marianne Hagströmer och Hans Bergman. Mellankabinen på styrbords sida fick vara allas bagage förråd. I styrbords akterkabin bodde Anna Strand Rindström och Ole Strand. I babords akterkabin Helena Saraste och jag själv Göran Sääf.

Olle Naglo

Anna & Ole

Helena & Göran

Hans & Marianne

Den främre toaletten på babords sida disponerade de som bodde i främre kabinen. Toaletten bak på babords sida disponerades av oss fyra som bodde i de båda akterkabinerna. Vi tyckte att professor och gentlemannen Hans Bergman (f. 1938) skulle ha den bästa kabinen eftersom han var äldste tobisen ombord.

Vår båt fick under resans gång problem med såväl el- som gasinstallation inklusive gasspisen. Dessa problem åtgärdades av uthyrningsfirman under seglingens gång. Båtarna hade relativt korta kölar och var avsedda för undanvindsssegling. Jag hade med mig min bärbara dator, som hade ett navigeringssystem med alla världens sjökort. Till en USB port kopplade jag en liten GPS mottagare, så att vi kunde följa båten på datorns sjökort. Vi installerade oss ombord och bunkrade livsmedel inklusive öl, vin och whiskey, 360 liter vatten och 150 liter diesel.

Kalamaki hamn. Gemensam middag på italiensk restaurant.

Kalliope Grammenos, vår grekiska guide, som vi träffade 2004 på Åland.

Söndag den 7 oktober.

Efter en natt i Kalamaki satte vi kurs mot vårt första etappmål Cap Sounion på Attikas sydspets.

Vi lämnar Kalamaki hamnen bakom oss. En skog av segelbåtsmaster och ett grekiskt kaos.

Vi gick 25 M för motor innan vi vid lunchtid nådde Attikas sydspets.

TaiTai närmar sig Cap Sounion och vi kan på klippan högt över havet se pelarna av den grekiska havsguden Poseidons Tempel.

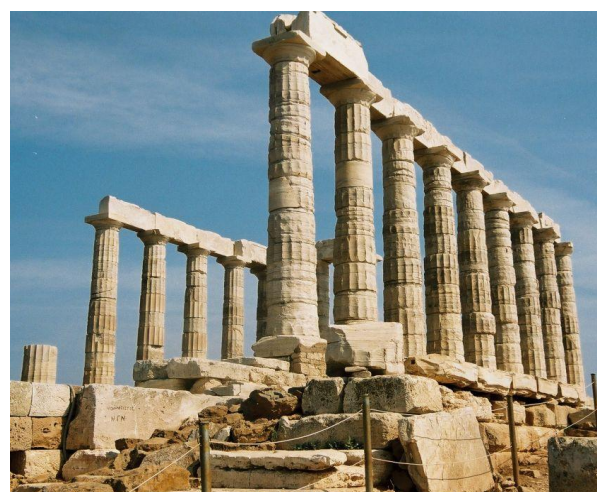
Vi lade båten för ankare i bukten, rodde vår röda gummibåt till stenpiren och promenerade upp till den gamla vackra tempelruinen på klippan.

Vår guide Kalliope berättade om templets historia, tillägnat havsguden Poseidon och dess betydelse för sjöfarare under mer än två millennier. Templet byggdes cirka 440 f.kr.

En av våra kvinnliga deltagare Ingela Karlsson läste en dikt av den svenske skalden Hjalmar Gullberg, skriven på 1920-talet.

Nedan är en bild på den vackra bukten där våra båtar ligger på svaj. Man kan även se våra röda gummibåtar vid stenpiren. Dags att promenera ner och ro ut till båtarna.

Göran, Anna, Helena och Ole.

Stenpiren med våra gummibåtar. Långgrund sandbotten.

Det kan vara besvärligt att ta sig upp från gummibåten till segelbåtens badplattform.

Från segelbåtens badplattform hoppar vi i det ljumma, turkosblå vattnet ca +21 C. Solen sken, det var varmt i luften ca +25 C och ingen vind. Efter ett uppfriskande bad var det dags att äta lunch.

Vi fortsatte 26 M för svaga vindar till hamnen i Loutra på ön Kithnos, dit vi kom fram i skymning-en. Vi gick till en liten taverna med utsikt över hamnen. Ni ser den på bilden överst till höger. De hade visserligen stängt för kvällen, men de öppna igen när 24 hungriga penningstarka seglare knackade på. En privat krögare missar inte en sådan fin affär. Grillat lammkött, vin, kaffe, mm smakade mycket bra.

Måndag den 8 oktober.

Nästa dag fortsatte vi 44 M till ön Mykonos under segel och för motor. När vi tog ett svalkande bad från båten ute till havs, så hade vi ett rep som säkerhetslina. Det var sol och varmt.

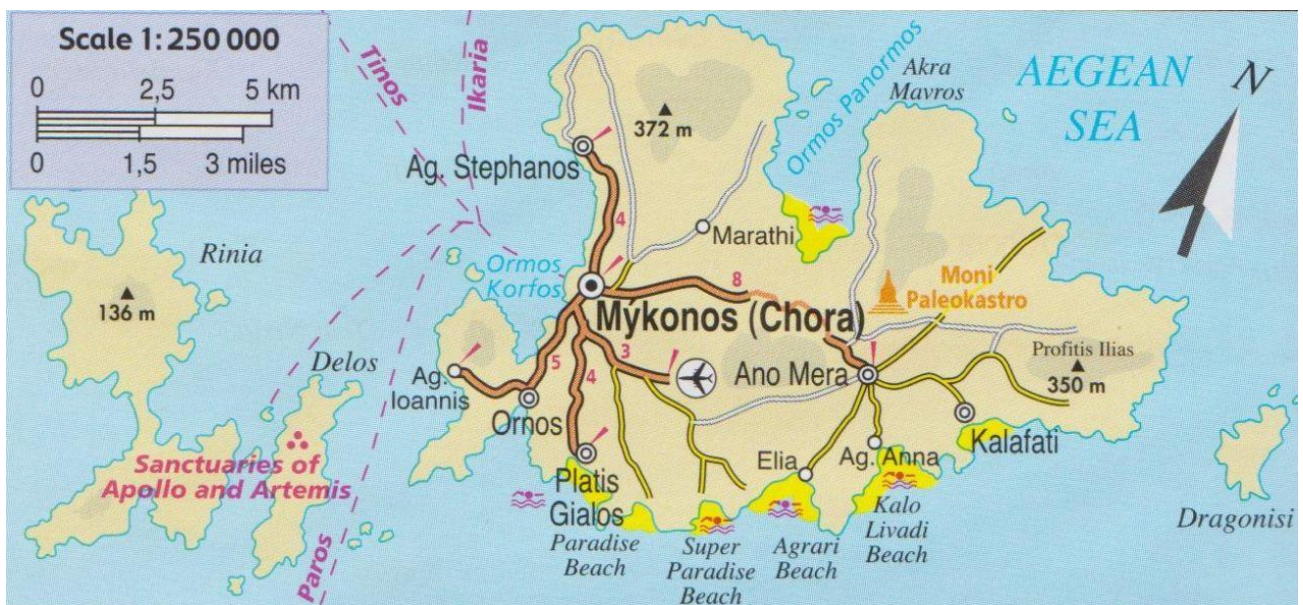

Kaptenen ligger inte och sover med gum-mibåten en som schön madrass. Han ligger på rygg för att kunna hålla sin kikare helt stilla. Han kollar på något i masttoppen som kanske är galet. Måste eventuellt fixas i nästa hamn.

Mykonos gamla hamn med den charmiga gamla staden Chora.

Den nya småbåtshamnen var under utbyggnad 4 km norr om staden (bild nedan). Den var överfull av turister från flera stora kryssningsfartyg. Avkoppling ombord på båtarna innan middag.

I staden Chora på Mykonos är det många gränder med vitputsade fasader och färggranna växter. Ole har satt sig vid ett bord utanför ett kafé för att ta sig en drink före maten.

Vi äter middag på en restaurang som bjuder på havsutsikt och gott om frisk luft. När vi senare återvände till norra hamnen, så tog vi pendelbussen dit. De hade bussar som gick i skytteltrafik mellan nya och gamla hamnen. I den nya hamnen fanns alla båtturister och i den gamla fanns alla affärer och restauranger. Mycket bra service.

Tisdag den 9 oktober.

Till ön Delos, som ligger SV om Mykonos, får man inte komma med egen båt.

Så vi tar den stora färjan från Mykonos till Delos. Ön är 5 km lång, 1,3 km bred och 112 m över havet.

Till högre en bild från färjans övre däck.

Delos var ett kulturellt och religiöst handelscentrum i antiken ca 700 f.kr. och hade som mest ca 30000 invånare. Man har gjort omfattande utgrävningar av den forna staden.

Vi beundrade lejonallén och alla vackra golv samt väggar prydda av mosaik. Vi besökte även museet med dess dyrbarheter av gamla vackra smycken, statyer, lerkrukor, mm.

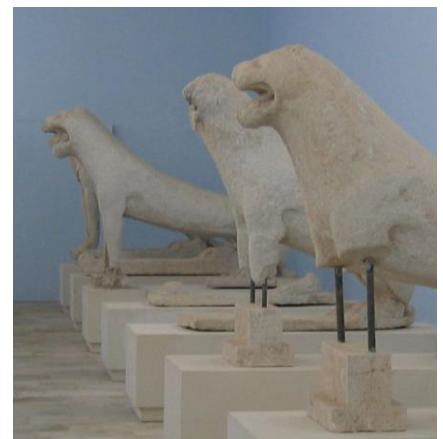
Personligen var jag imponerad av hur välplanerad (inkl. VVS) den antika staden var. Husen var enplans stenhus, där man hade en färskvatten basäng under husgolvet. Vattnet fylldes på med regnvatten genom kanaler från högre terräng. Det fanns utedass med holkar på rad där avföringen spolades ner i havet genom avloppskanaler i marken. Slavar hämtade vatten i havet och hällde sedan ut vattnet på ovensidan utedassens rännor. Imponerande var även den stora akustikformade utomhus teatern där invånarna kunde samlas och lyssna till sång, tal, teater, etc.

Helena beundrar mosaikgolvet i ett gammalt stenhus.

På museet finns de ursprungliga lejonstatyerna.

På lejonallén utomhus är bara kopior.

Onsdag den 10 oktober.

Vi seglade 25 M till Naxos i byig vind och med revat försegel. Mötte stora vackra segelfartyg.

Jag tog en bild på en av våra båtar som låg nära oss.

Helena stod som vanligt vid ratten och vi andra kunde ta det lugnt och njuta av seglatsen.

Naxos är en vacker vitkalkad stad med trånga gränder. I hamnen fullt med segelbåtar.

Det kom in en hyrbåt med polska affärsmän, som alla var berusade. De hade dekorerat båten med tomma ölburkar som hängde runt om i relingen. Det sade allt om deras sjömanskap.

De skapade ett kaos innan hamnpersonalen hann ingripa och lägga deras båt intill bryggan.

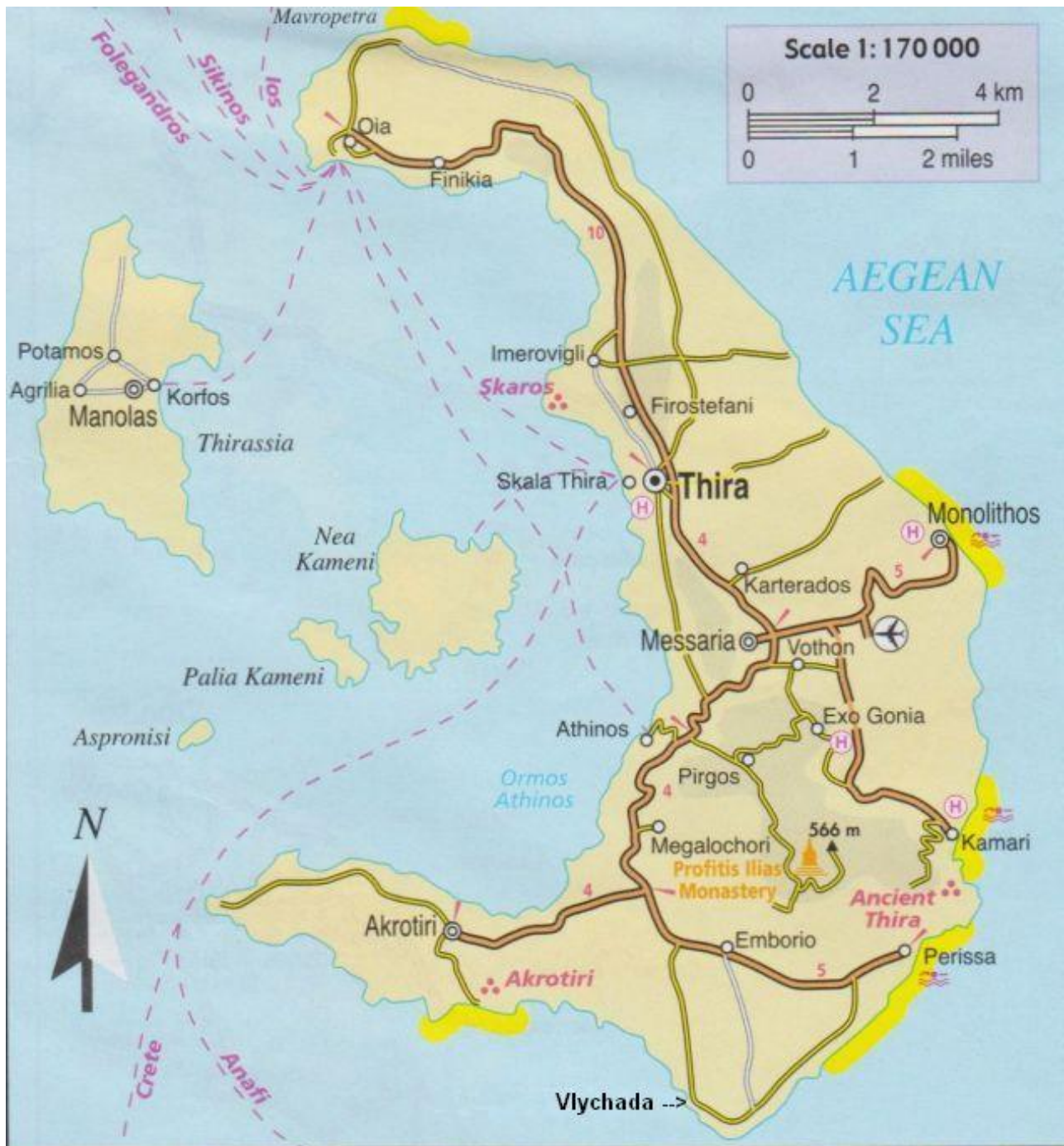

Vi åt en gemensam middag på en restaurang i hamnen. Ole, som satt mitt emot mig, verkade mycket glad i maten. Helena ser glad ut. Marianne, som är mycket noga vad hon stoppar i sig, ser ut att ha valt en mindre aptitlig rätt. Hon sträcker sig efter vinkaraffen istället.

När vi skulle lämna Naxos, så hade vårt ankare fastnat i en tung kätting på botten. Till allas belåtenhet löste Ole problemet genom att dyka ner i vattnet med ett rep, som han fäste i ankaret. Han kanske hade blivit stärkt kvällen innan av det goda vinet. Sedan kunde en annan av våra båtar med motorkraft dra loss vårt ankare.

Torsdag den 11 oktober. Vi seglade 57 M från Naxos till Santorini med huvudstaden Thira.

Santorini hade ett enormt vulkanutbrott c:a 1450 f.kr. då kratern sprängdes och delvis sjönk. Den tsunamivåg och askregn som följde utplånade den minoiska kulturen på Kreta och omgivande öar. Nu seglar man tillsammans med de stora kryssningsfartygen in i gamla kratersjön, omgiven av de söndersprängda öarna. Ön har idag 5000 bofasta och besöks dagligen av ca 15000 turister.

En upplevelse att på segelbåt komma in i den gamla kratern och se Thiras bebyggelse på kraterkanten flera hundratals meter upp.

Vi seglade till småbåts- och fiskehamnen Vlychada på öns sydsida.

På bilden nedan står vi utanför hamnkontoret och väntar på hyrbilar för att åka till staden Thira.

I vår hamn hörde vi ett karakteristiskt svirrande läte. Snart såg vi två mycket vackra kungsfiskare, turkosblå Smyrnafiskare, som ganska ogenerat stört-dök och fiskade mellan båtarna.

I Thira kan man se de stora kryssningsfartygen, som såg ut som leksaksfartyg i vattnet.

Flera av oss vandrade runt på Thiras affärsgator och tittade i butiker. Det var hög standard.

Man kunde se in i de många husens uterum. Allt var välplanerat med sten, rappning och växter i matchande färger. Likadant var det på restauranger. Där var det rent och snyggt. Maten av högsta klass och servicen likaså.

EU har satsat stora belopp på att göra de grekiska öarna till attraktiva turistmål. Man har verkligen lyckats. Dessutom är befolkningen på öarna mycket vänliga och hjälpsamma.

Vi besöker den antika staden Thera, som är från tiden 900 f.kr. vilket motsvarar svensk bronsålder.

Thera ligger på öns högsta berg, 369 m. Där har man gjort arkeologiska utgrävningar sedan 1896.

Jag tog en bild på professor Björn Karlsson, som sitter och vilar sig vid skylten. Han är redo att besöka ruinerna.

Ole & Anna har funnit ett hus.

En stor Coca Cola skylt på en gammal lastbil fångar vår blick. Civilisationen har gjort ett intåg på denna antika plats. Man blir törstig av så mycket sten och damm.

Efter den intressanta arkeologiska rundvandringen, var det hög tid för en mer jordnära aktivitet nämligen en god middag, en kall öl och en strålande utsikt.

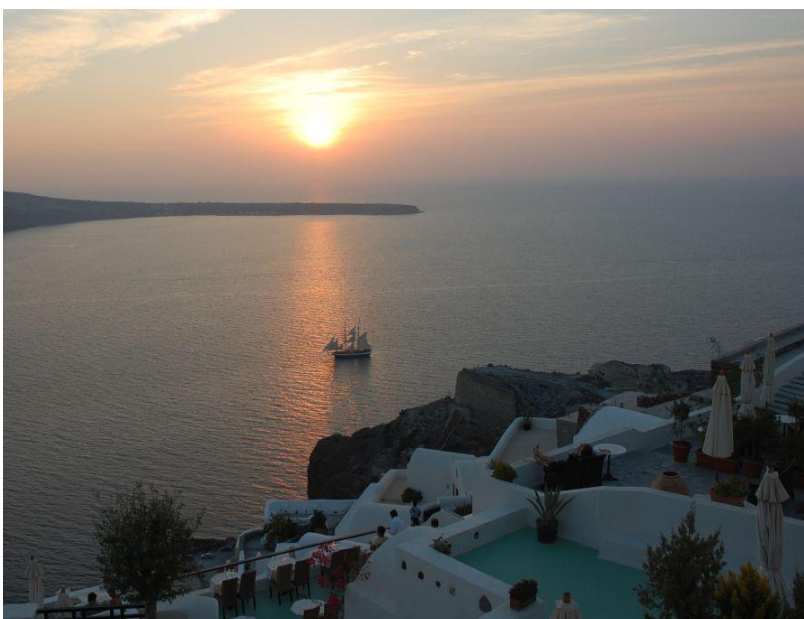
Turisterna ombord de stora lyxbåtarna som låg nere i bukten, kunde ta sig upp till Thira och ner igen, genom att rida på en åsna.

Måste vara ett spännande att känna, att man inte bara hemma på jobbet utan även här på semestern, när som helst kan få sparken av en åsna.

Men så fanns det ett modernare alternativ, en linbana.

Mysigt med egen terrass och en skön pool. Många ögon som från ovan kan titta på denna gratis föreställning.

I skymningen satt vi och ca 500 andra turister på en servering i staden Oia och såg solen gå ned i havet.

Vackert skådespel.

Lördag den 13 oktober.

Den finaste seglingen i lagom vind fick vi till ön Ios, 30 M norrut. Där fick vi som vanligt backa in till kajen. Liten venetiansk stad med flera trevliga restauranger. I hamnen låg även en stor matva-
ruaffär med en fin sortering av viner.

Några av Tobisarna åkte ca 3 km per buss upp till öns huvudstad Hora, där de lyssnade till en grekisk-ortodox mässa. De tyckte det var en ganska monoton tillställning, där präster och lekmän sjöng växelsånger ur bibeln. Grekiska öar är mycket kuperade och höga, ofta 1000 m ö h. På hösten är vegetationen torr och litet bränd. Men träden är fortfarande gröna: eukalyptus, cypresser, plataner och tamarisker. I Hora stod utanför en kyrka ett Pater Noster träd och under det hade man en mycket vacker utsikt.

Jag står på kajen med min röda väska redo att fylla TaiTai med mat, öl och vin.

Ole gick i förväg till vinhyllan för att se ut de bästa vinerna.

Någon av Tobisarna fyller år och det skall firas med champagne och tilltugg.

Vi samlas på bryggan framför båtarna. Ledartobis Olle med hustrun Anna-Stina Naglo utbringar en skål.

Söndag den 14 oktober.

Efter en blåsig segling 34 M i hög sjö kom vi till Sifnos och lade till i lagunen i Vathi. I denna skyddade naturhamn låg vi tryggt vid en nybyggd pir.

Men under natten kom det riktiga vindstötar farande ned från bergen så att riggen skakade.

Vi fick ligga ett extra dygn och vänta på bättre väder. Vi hade ju en lång segling framför oss.

Vi vandrade runt bukten på dagen och handlade i en liten mataffär.

Ole och jag fyllde på båtens förråd med "grabb lunch", d.v.s. whiskey och jordnötter. När vi på TaiTai satt på vårt akter däck och tog en drink, så dök det upp flera törstiga tobisar. Vi bjöd flitigt och en helflaska Whiskey tog fort slut.

Helena och Anna tyckte det blåste kallt uppe på däck, så vindställ med huva kändes bra. Vi andra blev antagligen uppvärmda av Whiskey.

Vi åt middag på tavernan på stranden. Vanligaste rätten var Souvlaki, som är ett grillspett med kött. Till det drack vi grekiskt vin, ofta från Santorini.

Tisdag den 16 oktober.

Enligt vår plan skulle vi nu segla 67 M till Hydra, en ganska öppen sträcka över Egeiska havet.

Vi var uppe innan det blivit ljust, för att ta ställning till att ligga kvar ett dygn till eller segla vidare.

På morgonen blåste det nord 18 m/s. Revade med 1/3 försegel och 1/3 storsegel gav vi oss ut i hopp att vinden inte skulle vrida mer mot väst. Vi kunde till en början följa Sifnos och få lä för vågorna. Men snart måste vi ut i den grova sjön. Det blev skumpigt och stampigt men vi kom framåt. Vi fick vindbyar upp till 17-20 m/s och efter 9 timmar kom vi fram till Hydra.

Under seglingen serverades frukt eller smörgåsar. En prestation av besättningen på de lutande båtarna.

Vi kom in i den trånga och välfyllda hamnen i Hydra, men vi hittade en plats vid kajen och vi kunde backa in till bryggan på en paradplats. Drinkar och tilltugg till en hungrig besättning.

Hydra, som en gång hört till Venedig, ligger ganska nära Aten och fylls av turister året om. Vacker turiststad i en trång bukt. Inga bilar. Bara mulåsnor används som bärare, även av byggnadsmaterial. Riktiga konvojer av åsnor passerade förbi på kajen. Fullt med souvenirbutiker samt några livsmedelsbutiker. Bärplansbåtar kom och gick ideligen.

Onsdagen den 17 oktober.

Vi passerade i strålande solsken tätt förbi Poros. En av båtarna var tvungen att lägga till där för att laga ett segel som gått sönder under överfarten till Hydra.

Hamnen i Poros föröver.

Ett litet segelmakeri.

Efter 35 M kom vi fram till gamla hamnen i Palea Epidaurros.

Här var det lummigt och grönt. Palmerna växte på kajen. Fullt med serveringar. Våra båtar på rad vid kajen.

Dagen därpå tog vi taxi genom vackra apelsinlundar upp till den gamla amfiteatern som fortfarande används och kan ta 12000 åskådare.

Friluftsteatern har en enastående akustik, som skönt demonstrerades av Tobiskören (nedan).

Kring teatern fanns i antik tid även en hälsoanläggning, enligt sägen byggd av Aeskulapios. Här kunde man sköta både sin mentala och kroppsliga hälsa. Efter drömtydning bestämdes behandlingen, ofta med bad eller fysisk terapi.

Tobis 10 år firades på kvällen med gemensam middag på en taverna i hamnen. En lyckad avslutning på en mycket lyckad seglats på 400 M i sol och sommarvärme, med varierande vindar, från stiltje till nästan storm.

Vi har fått uppleva den grekiska kulturen i Cykladerna genom Kalliopes utmärkta guidning.

Fredag den 19 oktober.

Återfärd till Kalamaki 33 M i sol och vindstilla. Inga olycksfall, alla hade fått vara i stort sett friska. Stämningen på båtarna var mycket god och vi hade det trevligt tillsammans under två veckor.

Det var som vanligt kaotiskt i hamnen.

Tillsammans med Ole förhandlade jag med båtuthyraren att få en ersättning för alla fel som inträffat på båten under resan. Jag presenterade Ole och mig som mycket erfarna seglare och att jag dessutom var ingenjör i maskinteknik och civilingenjör i elektronik. Jag hade sparat de trasiga delarna som hade bytts ut. Dessa lade jag på skrivbordet samtidigt som jag begärde ersättning. Att uthyraren fick de trasiga delarna var viktigt, för han tänkte ju själv få ersättning från båtens ägare. Vi fick tillbaka 300 EUR av båthyran, vilket vi var nöjda med.

Lördag den 20 oktober.

Jag återvänder med flyg till Göteborg för att köra hem min bil till Stockholm. Helena flyger direkt till Stockholm.

Stockholm, den 5 oktober 2016.

Göran Sääf